

בָּא לֹ כָּהֵן גָּדוֹל פרק שְׁבִיעִי יּוֹמָא

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

עג.

מסורת הש"ם

א (מ"י פ"ל משלכות פודת ויש"כ סדרה ז)	ג'נו
ל ב ג ד ה ו ז מ"י פ"ז משלכות כל המקור הולכת על יג'ן:	ט'ו ט'ו ט'ו ט'ו

מופע ראש

מעלן בקדש ולא
מורידן. מקרל יפענַ נא
כמוהם פפרק צח קומס נא
(שבות ג.ב.) ונטול קומס
תעלת קומס קומס (תעל'
ד.) נו יטעלט מוריין
(הוירוי י.ב.). בראש. מנא
יש צאנר ל' גושי. ד.ז.
ווקראן בילד בראש. ר.ה.
וחון לאקיינ זאנדר לא גאנ
טאנדר (ו.ו.).

הדרין עלך בא לו
יום

ומצווה על הבחלה ומוחדר על האלמנה ומהוחרת את הרוץ ומקוריב און
ואינו יכול ואינו חולק וגוטל חלק בראש ומקוריב חלק בראש ומשמש
בשמנה כלם ופטור על טומאות מقدس וקדשו ^טוכל עבדות יום הקפורים
איןן בשירות אלא בו ובכל נוהגות במורבה בנידים חוץ מפר הבא על
כל המצוות וכולן נהוגות במשות שעבר חוץ מפר יום הקפורים ושידרת
האייפה וכולן אין נהוגות במשות מלחהה חוץ מהמשה דברם האמורין
בפרשא לא פורע ולא פורם ולא משמא לקרווי ומצווה על הבחלה
ומוחדר על האלמנה ומוחדרת את הרצתה בדברי רבי יהודה וחכמים אמרדים
איינו מוחדר כי לית לה איבח ברכותיה בדורות מינה אית לה יתריב
רבי אחו וקאמר לה להא שמעתא משימות דרבי יהונן אהדרינגו רבי
אממי ורבי אסמי לאפיירו אבא דאממי רבי חייא בר אבא אמרה ואהדרינגו
רבי אמר ורבי אסמי לאפיירו מתקיף לה רב פפא בשלמא רבי אחו מושם
יקרא רבי קיסר אלא לרבי חייא בר אבא נימרו לה מירר לא אמר רבי
יהודים הבי כי אתה רבין אמר נשאל אתרמר תנייא נמי הבי בנידם שב' ג' משמש
בזה משות מלחהה נשאל בהן תנז רבן ירכץ שואלן השואל פניו
בלפי ונשאל פניו בלפי שכינה השואל אמר ^ט אדרודוף אהרי
הנגיד הוה והנשאל אמר ^ט כה אמר ה' עליה והצלה יבכי יהודה אמר און
צרך לומר כה אמר ה' אלא עליה והצלה יאן שואlein בקהל שנאמר
ושאל לו יהוא מוחדר בלבו שנאמר ^ט ושאל לו לפני ה' אלא כדרך
שאמרה תנז בחפלחה ^ט שנאמר זה נהגה היא מדברת על להה יאן
שואlein שני דברים כאחד ואם של און מהווין אלא אחד יאן מהווין
לו אלא ראשון שנאמר ^ט יהיגנוני בעלי קעליה בידו הריך שאול
נו' ויאמר ה' ירד והא אמרה און מהווין אלא ראשון דוד שאול
שלא

חוץ מכך יוסר ים כבשווים
ושירתי האיטום. ואילו מילוי
אין גוננת במשמעות
חוץ מכך – דברים האמורים
בפישטה, לא לזרע ולא לזרע
מלפעלה לאלא מושבון וארוך
טכני ורתקוני. וכך – הגרה הולמת
היא אל חיש אלא, דינמי
ובכל אחד מכם כבששו שבר
הויה אין גוננתו וכשש
מלפעלה, והזחין כי לא הולמת
היא לאלה מושבון שבר
כל מושבון מלפעלה
מייה אם יאידורו שמשש
בנה כלום שישרנו לא באה
יעו או אמר בן ראי אל שאול
במי בגדון האיטום, דרבונו
בגדויס שchan גודל מושבון
בתן שנות מלפעלה שבר

ארזרוף אחריו הגירוד הזה והאשיגנוגה
ברק שפתיה נעה וקללה לא ישמען
ונאמר ויאמר דוד ה' אלמי ישראל

בזה, בצד שארוין, שארוין מילא גוף גואלך, והוא שאל כלבו אלי לאן ברכין בוגהו באה. אמר שאל צויארין לעל ב' דברים אחר. ואם שאל אמר חמיין זיין. שארוין אמר בבד רון.

מגמה יוצרתית ותומכת רבי כהן דה-
פר אסלאם על כל הטעות ובדין עמו
הנ' אין סין תחאתה נמלוטה ונבנש
סוכס אשלטניין זע מזון ומוגזם
הנ' גמי רוי מסל מילאון: חוץ מפה
הנ' גודול וחלש קולן רק שיא צויה
טיר לפליגריך קון גויסת עלה עלה
ויל' ובמגע סוף ויל' גע ערערלן קון

תורה אור השלם

הבן תחומי מנגנון אשל
ובן אל גול מונד לרשות
קיין סטוטן כט כט
2. ו' ושאל דוד ב' אמר
אנדרו אנטון גונדו ר' אמר
אנדרו אנטון גונדו ר' אמר
השוג השוג והגול בצלב
סטומאול אל ח
ו. ולפני אליגטור הרכז
3. גולדן רקסאל לו בלבושם
ו' ואנדרו ליט' לו עיל
ו' יוצאו על לו ביבר האן כל
בג' שעריאל אהן כל
ע' קערת
על ע' קערת
ה' קערת
ו' קערת
כ' קערת

5. הַזְּקָנָתִי כְּעֵל קָעֵל
 בְּרוּדָה שָׁאֹל אֲשֶׁר
 שְׁמֻעַן עָבֹרֶךְ חַי אַלְפִי
 יְלָרָאָל הַגָּר נָא לְגַבְּרָה
 רַוְאָמְרָה מִינָּה
 שְׁמוֹאָל אַכְּגָּה

גנליון הש"ס

הנחות הב"ח
 מיל' (ט) רשי ד"ס סלמה לומר
 סכל' ס' צרכיו נעל נל נאל מישע
 חמ' לאשנות נגמץ:

הגהות הנר"א

(וכמ"ש רפוי דלינג נס):
ח' ישותם

ה) מער נחקיומי היריעות ימיין צי. ג) (ט' ממכמות כפק מרוח). ד) (פ' ציון נזרע עט פ'ג).

